

Tilburg University

Eenieder verbinden

Hirsch Ballin, Ernst

Published in:

SC: Wetten en regels verklaard

Publication date:

2016

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):

Hirsch Ballin, E. (2016). Eenieder verbinden. *SC: Wetten en regels verklaard*, (13), 6-6.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Hoog tijd voor uniforme eisen aan installatiebranche

Om ongevallen met koolmonoxide tegen te gaan overweegt het kabinet een wettelijke erkenningsregeling voor installateurs van cv-ketels in te stellen. Het wordt hoog tijd dat die eisen er komen, vindt voorzitter **Titia Siertsema** van UNETO-VNI, de ondernemersorganisatie voor de installatiebranche.

BOUWEN EN WONEN

In november 2015 publiceerde de Onderzoeksraad voor Veiligheid een rapport over ongevallen met koolmonoxide bij cv-ketels. De inhoud loog er niet om en was voor UNETO-VNI aanleiding om (opnieuw) te pleiten voor een strengere, persoonsgebonden erkenningsregeling voor installateurs die zich met cv-installaties en andere gasteelsten bezighouden. In een brief aan de Tweede Kamer schrijven de verantwoordelijke ministers Blok (Wonen) en Schippers (Volksgezondheid) nu dat het kabinet zo'n erkenningsregeling inderdaad in overweging neemt. Wat ons betreft is een wettelijke, uniforme erkenningsregeling een absolute voorwaarde voor een effectieve aanpak van het koolmonoxidegevaar. Alleen als alle installatiebedrijven in ons land werken volgens zware, maar heldere eisen, kunnen we de veiligheid van gastechnische installaties sterk verbeteren en het aantal koolmonoxide-slachtoffers terugdringen. Ook voor elektra en water wil UNETO-VNI op termijn een zwaardere erkenningsregeling invoeren.

Tweedeling

Kan UNETO-VNI die zwaardere erkenningsregeling dan niet invoeren zonder wettelijke verplichting? Ja, dat kan. Maar dan ontstaat in de markt een gevaarlijke tweedeling. Installatiebedrijven met voldoende verantwoordelijkheidsgevoel voldoen aan de erkenningsregeling en werken met goed opgeleide

Inspectie van een cv-ketel door een installateur. UNETO-VNI, de ondernemersorganisatie voor de installatiebranche, wil dat iedere installateur aan dezelfde vakbekwaamheidseisen moet voldoen om de veiligheid van gasinstallaties te verbeteren. Foto: Frank de Roo/HH

monteurs, die ze regelmatig laten bijscholen. Die manier van werken brengt kosten met zich mee. Installatiebedrijven die daarvoor weglopen en geen maatregelen nemen, kunnen uiteraard goedkoper werken. Zij bieden aanleg en onderhoud van de cv-ketel tegen een lagere prijs aan. Het gevolg laat zich raden. Integere bedrijven worden uit de markt gedrukt, het draagvlak voor de erkenningsregeling brokkelt af en de veiligheid van gasinstallaties komt onder druk te staan. Het kabinet overweegt een wettelijke regeling, maar zet er helaas ook meteen vraagtekens bij. De verantwoordelijke ministers hebben gekeken naar landen als België, Denemarken, Engeland en Duitsland en uiteen twijfels over de effectiviteit. Ten onrechte. Het ligt dezer dagen misschien wat gevoelig, maar het beste voorbeeld is in dit geval toch echt het Verenigd Koninkrijk. De invoering van een wettelijke erken-

ningsregeling heeft daar aantoonbaar geleid tot een daling van het aantal koolmonoxideslachtoffers. Britse monteurs moeten voldoen aan zware vakbekwaamheidseisen en zijn verplicht zich regelmatig te laten bijscholen. De kwaliteit en veiligheid van uitgevoerd werk wordt op basis van steekproeven gecontroleerd. Een prima model voor Nederland.

Brede steun

In onze oproep voor een wettelijke erkenningsregeling staan we niet alleen. Ook organisaties als de Consumentenbond, Brandweer Nederland, Netbeheer Nederland en VACPuntWonen sluiten zich aan bij het standpunt van UNETO-VNI. In een brief aan de ministers hebben wij gewezen op de brede steun voor een wettelijke erkenningsregeling. Tijdens de regiobijeenkomsten van dit voorjaar bleek de overgrote meerderheid van de UNETO-VNI-leden

vóór. In een poll op de website van één van de vakbladen spreekt zelfs bijna 80 procent van de installateurs zich uit voor een wettelijke erkenningsregeling. Op 15 september bespreekt de Tweede Kamer de reactie van het kabinet en in de weken daarvoor gaat UNETO-VNI graag in gesprek met Tweede Kamerleden. Want een wettelijke erkenningsregeling is écht nodig.

Voorbereiding

We hebben geduldig gewacht op de reactie van het kabinet, maar dat betekent niet dat we hebben stilgezeten. UNETO-VNI werkt al aan een zwaardere, uniforme erkenningsregeling die inmiddels bijna klaar is. De scholingseisen voor monteurs zijn in kaart gebracht, waarbij iedere installateur natuurlijk voldoende tijd krijgt om te voldoen aan de nieuwe eisen. Veel installateurs voldoen hier overigens al aan of kunnen dit niveau met een

beperkte bijscholing bereiken. Wat ons betreft kunnen de eerste installateurs begin volgend jaar aan de slag volgens een nieuwe regeling die geldt voor iedereen!

Titia Siertsema

Voorzitter UNETO-VNI, de ondernemersorganisatie voor de installatiebranche

SC: platform voor uw opinie

SC biedt u de mogelijkheid in een opiniebijdrage uw mening te geven over in aantocht zijnde wet- en regelgeving of een pleidooi te houden waarom bepaalde regels aan verandering of vervanging toe zijn. Heeft u een interessante opvatting die u wilt delen? Neem dan contact op via redactie@sconline.nl.

STAAT EN RECHT

Eenieder verbinden

Eenieder verbinden. Deze woorden duiden niet op een behandeling van gewonden, maar zijn de juridische vakterm voor de rechtstreekse werking van verdragsbepalingen binnen de Nederlandse rechtsorde. Daarin lijken ze op 'algemeen verbindende voorschriften' van Nederlandse oorsprong. Als de rechter een Nederlandse wettelijke bepaling tegenkomt waarvan de toepassing in strijd komt met zo'n verdragsbepaling, gaat het verdrag voor. Er staat ons een interessante discussie in de Eerste Kamer te wachten, nu de Tweede Kamer in juli een initiatiefvoorstel heeft aangenomen inzake eenieder verbindende verdragsbepalingen. Het voorstel was aanhangig gemaakt door het VVD-Kamerlid Taverne. Aanvankelijk hield het in dat een verdrag met burgers bindende bepalingen niet meer stilzwijgend zou kunnen worden goedgekeurd. Maar wat zou het gevolg zijn als dat toch gebeurt? De binding van een staat aan een verdrag vervalt niet door zijn eigen procedurele fouten. In het wetsvoorstel zoals het nu komt te luiden,

is alleen nog maar bepaald dat de regering in de toelichting op een goed te keuren verdrag moet aangeven welke bepalingen naar haar oordeel eenieder verbinden.

Dat kan geen kwaad, maar doet het ook goed? Gewoonlijk probeert de regering dat nu al. De praktijk leert echter dat tevoren lang niet altijd vastligt of een verdragsbepaling rechtstreekse werking zal hebben. Anders dan men vaak denkt, ligt dat niet alleen aan de bewoordingen of de precisie van een verdragsbepaling. Net als bij andere rechtsnormen komt het erop aan welke juridische vraag moet worden beantwoord. Neem bijvoorbeeld artikel 7 van het Verdrag van inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen: de aangesloten staten moeten alle passende maatregelen nemen, zodat vrouwen gelijklijk met mannen kunnen kiezen en gekozen worden. Dat lijkt een bepaling die kan worden ingedeeld in de categorie 'niet eenieder bindend'. Als men echter op het idee zou komen om vrouwen – net zoals hon-

derd jaar geleden in Nederland nog het geval was – het kiesrecht te ontfeggen, zou de rechter heel goed op basis van artikel 94 van de Grondwet deze bepaling buiten toepassing kunnen laten. Artikel 7 van het Vrouwenverdrag zal dan als eenieder verbindend worden beschouwd. Wanneer een politieke partij, zoals tot voor kort bij de SGP het geval was, vrouwen van de kandidatenlijst weert, kan de rechter eveneens constateren dat de verdragsbepaling is geschonden, maar kan hij geen passende wettelijke regeling uit de hoed toveren. Precies zo oordeelde in 2010 de Hoge Raad. Betekent dit nu dat artikel 7 een bepaling is die 'eenieder verbindt' of juist niet? Het antwoord moet zijn dat dit niet tevoren vastligt. Zoals voor alle rechtsnormen geldt ook voor verdragsbepalingen dat de werking ervan in elke toepassingscontext opnieuw moet worden vastgesteld.

De regering had dan ook gelijk toen zij – voorafgaand aan de grondwetsherziening 1983 – erop wees dat het in ons constitutioneel systeem aan

de rechter is, vast te stellen of een verdrag rechtstreekse werking heeft. Het is politieke zelfoverschatting te denken dat wetten een soort bedieningspaneel van de samenleving zijn. Een wettelijke of verdragsrechtelijke bepaling 'regelt' iets, denkt men, en de werkelijkheid zal wel volgen wanneer de norm wordt toegepast en straffen voldoende schrik aanjagen. Maar rechtsnormen werken nu eenmaal anders. Je moet de toepassingssituatie kennen voor je kunt beoordelen hoe hun effect eruit ziet: andere normen opzijzettend, aanvullend of alleen richtinggevend. Daar kan geen wet wat aan veranderen.

Ernst Hirsch Ballin
Marcel van Dam
Ruud Koole
Wim Voermans
Wytze van der Woude

Hoogleraar Nederlands en Europees constitutioneel recht Tilburg University